

UNE PRODUCTION FRENCH à LA CARTE

FRENCH

Listen more to speak better

TO GO

EPISODE 15: FAMILY WALK IN THE MOUNTAINS

היום, פעם לשם שינוי (UNE FOIS N' EST PAS COUTUME), זה ביטוי ל"באופן יוצא דופן", לשם שינוי), אני עומדת להתחיל את הפודקאסט הזה בכך שאשחזר בפניכם דיאלוג שניהלתי עם בני לפני כשבועיים.

אבל קודם כל אספר לכם על הרקע. היינו בחופשה אצל הוריי, בהרי האלפים, החלטנו לצאת לטיול בהרים אחר הצהריים. ואז, בני, המתבגר היפה שלי (ADOLESCENT הוא נער בן 12/13 עד).

אז הבן שלי שואל אותי:

Aujourd'hui, une fois n'est pas coutume (une fois n'est pas coutume, c'est une expression pour dire "exceptionnellement"), je vais commencer ce podcast en vous répétant un dialogue que j'ai eu avec mon fils il y a deux semaines environ.

Mais d'abord, je vais vous parler du contexte. On était en vacances chez mes parents, dans les Alpes, et on avait décidé de partir en montagne l'après-midi, pour faire une promenade. Et donc, mon fils, mon bel adolescent (un adolescent c'est un jeune qui a entre 12/13 ans et 18 ans).

Donc mon fils me demande :

ולאן בכלל אנחנו נוסעים?
REVARD. זה ההר למעלה.
בסדר. ומה אנחנו עושים שם למעלה?
מממ... אנחנו יוצאים לטיול.
כמה זמן?
אני לא יודעת. שעה.
לאן בדיוק אנחנו הולכים?
ובכן, יש שביל למעלה (*SENTIER* הוא שביל),
נעבור ביער, ובקצה יש בלוודר שממנו נשקף נוף
מרהיב של העמק ואגם *BOURGET*.

בסדר. ואחרי זה?
מה, אחרי זה?
אחרי זה, אנחנו חוזרים הביתה?
כן. זאת אומרת, אפשר לאכול גלידה או קרפ למעלה
אם אתם רוצים.
כן. אפשר גם לדלג על החלק של ההליכה ולהכין
קרפ בבית, נכון?

ובכן, המטרה היא לקבל קצת אוויר צח, לראות
נופים אחרים, להיכנס לטבע. המטרה היא לא להכין
קרפים.
כן. את זה, הבנתי... אז, אני מניח שאין לי ברירה.
אני חייב לבוא אתכם.
כן, יהיה נחמד לבלות קצת עם המשפחה.
טוב. אם אין לי ברירה...

אם יש לכם ילדים בגיל ההתבגרות, אתם בטח
יודעים על מה אני מדברת. (היזהרו, "*SANS*
"*DOUTE*" פירושו "כנראה"). אנו המבוגרים
מתפעלים מנוף (זה אומר שאנחנו מוצאים אותו
מפואר), והם, הצעירים, מסתכלים עלינו בשתיקה
עם מבט שכאילו אומר: "טוב, כמה זמן עוד?"

אינני יודעת היכן אתם גרים או היכן גדלתם. נולדתי
בגרנובל, בירת הרי האלפים הצרפתיים, ואת ילדותי
ביליתי שם. גרנובל היא עיר גדולה, בעמק, אך היא
מוקפת במספר רכסי הרים. הרים אמיתיים, עם
פסגות מושלגות בחורף (*ENNEIGE*), כלומר מכוסה
(שלג). אז הרים, לא גבעות. ואז באזור, ישנם
אגמים רבים, בעמק אך גם בהרים. ולא תמיד צריך
ללכת שעות כדי להגיע לשם. לפעמים, הליכה

Et on va où au fait ?
Au Revard. C'est la montagne là-haut.
OK. Et on fait quoi là-haut ?
Ben, on va se promener.
Combien de temps ?
Je ne sais pas. Une heure.
On va où exactement ?
*Ben, il y a un sentier là-haut (un sentier
c'est un chemin), on va passer dans une
forêt, et au bout il y a un belvédère d'où on
a une vue magnifique sur la vallée et le lac
du Bourget.*
OK. Et après ?
Quoi, après ?
Après, on rentre ?
*Ben, oui. Enfin, on peut manger une glace
ou une crêpe là-haut si vous voulez.*
Ouais. On peut aussi sauter la partie
promenade et faire des crêpes à la maison,
non ?
*Ben, le but, c'est de prendre l'air, de voir
d'autres paysages, d'aller dans la nature.
Le but, ce n'est pas de faire des crêpes.*
Ouais. Ça, j'avais compris... Donc, je
suppose que je n'ai pas le choix. Je dois
venir avec vous.
*Ouais, ça serait sympa de passer un peu
de temps en famille.*
Bon. Si j'ai pas le choix...

Si vous avez des enfants adolescents, vous
savez sans doute de quoi je parle.
(Attention, "sans doute" veut dire
"probablement"). Nous, les adultes, on
s'émerveille devant un paysage (ça veut
dire qu'on le trouve magnifique), et eux, les
jeunes, nous regardent en silence avec une
tête qui semble dire : "Bon, il y en a encore
pour longtemps ?".

Je ne sais pas où vous habitez, ni où vous
avez grandi. Moi, je suis née à Grenoble, la
capitale des Alpes françaises, et j'y ai
passé toute mon enfance. Grenoble est une
grande ville, dans la vallée, mais elle est
entourée de plusieurs chaînes de
montagnes. De vraies montagnes, avec des
sommets enneigés en hiver (enneigé, ça
veut dire recouvert de neige). Donc, des

פשוטה וקלה של שעה לוקחת אתכם לנופים יפים: שדות, עם פרות או חמורים, יערות עם עצים ענקיים ושרכים - אלה צמחים שאנו מוצאים על הקרקע, ביערות לחים וחשוכים. כשאני הולכת ביערות האלה, אני תמיד מרגישה קטנה מאוד מול הטבע הנהדר הזה. אני מוצאת שזה נותן הרבה ענווה.

כשהייתי ילדה, נהגנו לקטוף אוכמניות ביערות האלה. לפעמים היינו הולכים לערמונים - זה אומר שהיינו הולכים ליער ערמונים לאסוף את הפירות מהאדמה. יש גם הרבה עצי אגוז מלך באזור (עצים המייצרים אגוזים).

שימו לב, אתם עשויים לחשוב שעם כל הטבע שמסביב, האוויר טהור בגרנובל. במציאות, העיר והאזור שלה (העיירות הקטנות המקיפות אותה) הם אזור עירוני מזהם מאוד. מכיוון שהוא ממוקם בעמק מוקף הרים, הזיהום לא זז. וכאשר מטפסים לאחד ההרים מסביב, ומשקיפים אל העמק, ביום שטוף שמש, רואים לעתים קרובות "ענן צהוב" מרחף מעל העיר. אני מקווה שמה שאמרתי לא ירתיע אתכם (תסיר מכם את החשק) לבוא ולבקר באזור!

בואו נחזור לטיול שלנו בREVARD בחופשה שלנו. בסופו של דבר, זה עבר די טוב. הילדים הלכו בלי לקטר ("RONCHONNER" פירושו לומר "מממממ" כשאתה עצבני). לודוביק, בני, אפילו שוחח טוב עם אביו. הבת שלי בילתה חלק ניכר מההליכה עם הטלפון הסלולרי והאוזניות שלה, אבל היא בכל זאת הניחה הכל כשחלפנו על פני מקום עם כלבי מזחלות. אני חושבת שטיול עם כלבים מזחלות בחורף הבא עשוי להיות רעיון טוב.

עדיין היה לנו שיהוק קטן (זה אומר שמהו לא הסתדר). פרנק, בעלי, רצה לדבר עם הילדים על

montagnes, pas des collines. Et puis dans la région, il y a beaucoup de lacs, dans la vallée mais aussi en montagne. Et il ne faut pas toujours marcher pendant des heures pour y arriver. Parfois, une simple promenade d'une heure, facile, vous fait découvrir de superbes paysages : des champs, des prés, avec des vaches ou des ânes, des forêts avec des arbres immenses et des fougères - ce sont des plantes que l'on trouve au sol, dans les forêts humides et sombres. Quand je me promène dans ces forêts, je me sens toujours toute petite face à cette grande nature. Je trouve que ça donne beaucoup d'humilité.

Quand j'étais enfant, on allait ramasser des myrtilles dans ces forêts. Parfois, on allait aux châtaignes - ça veut dire qu'on allait dans une forêt de châtaigniers pour ramasser les fruits au sol. Il y a aussi beaucoup de noyers dans la région (des arbres qui donnent des noix).

Attention, on pourrait penser qu'avec toute cette nature environnante, l'air est pur à Grenoble. En réalité, la ville et son agglomération (les petites villes qui l'entourent) sont une zone urbaine très polluée. Comme elle est située dans une vallée entourée de montagnes, la pollution stagne. Et quand on monte dans l'une des montagnes autour, et qu'on regarde dans la vallée, les jours de beau temps, on voit souvent un "nuage jaune" planer au-dessus de la ville. J'espère que ce que je viens de dire ne va pas vous décourager (vous enlever l'envie) de venir visiter la région !

Donc, pour en revenir à notre promenade au Revard, pendant nos vacances, au final (finalement), ça s'est plutôt pas mal passé. Les enfants ont marché sans ronchonner ("ronchonner" ça veut dire faire "mmmmrrrr" quand on est énervé). Ludovic, mon fils, a même bien discuté avec son père. Ma fille, elle, a passé une bonne partie de la promenade avec son portable et ses écouteurs, mais elle a quand même arrêté tout ça quand on est passé à côté du gîte de chiens de traîneaux. Je pense qu'une randonnée avec des chiens l'hiver prochain pourrait être une bonne idée.

On a quand même eu un petit raté (ça veut dire que quelque chose n'a pas réussi).

העצים והצמחים שבדרך. הבן שלי אמר: יאללה, הולכים? הבת שלי אמרה, בלי קשר לנושא: לעזאזל, אין כאן WiFi. כנראה ששיעור הבוטניקה של בעלי אינו כה מעניין כפי שהוא חושב.

גולת הכותרת של ההצגה (כלומר הרגע המעניין ביותר), עבור הילדים אך גם עבורנו, הייתה הבלוודר. בלוודר הוא כמו מרפסת גבוהה ממנה נשקף נוף יפה. ונכון שהיה מפואר לראות את ההרים מסביב ולפנים, ואת האגם הכחול הגדול שבעמק. הבת שלי אפילו אמרה, "הו, איזה יופי." לפני שהוסיפה: "טוב, בעצם ראינו את אותו הדבר לפני כמה ימים, כשהיינו בגרנובל".

על זה ענית:

בגרנובל? אבל נשארנו בעיר כל היום!

כן, אבל אפשר היה לראות את ההר בכל פינה. זו עם הבועות (הבועות, זה השם שניתן לרכבל).

את מתכוונת לבסטיליה.

כן.

כן, ובכן, הבסטיליה נמוכה בהרבה מה REVAR, וסך הכל היינו בעיר. כאן, יש לנו מבט מלמעלה. זה בכל זאת מרשים יותר.

כן, אם את אומרת.

ותראי את האגם! האין זה יפה?

כן, זה כמו האגם שראינו בגרנובל.

אגם בגרנובל?

כן, על הכביש. ליד הכביש המהיר. נסענו לאורך אגם.

אה ... כן. הבריכה. זאת אומרת... הבריכה הזו בכל זאת קטנה בהרבה מאגם OURGET...

כן, טוב, אפשר לשחות בה. אז זה אותו דבר.

אין תגובה.

באשר לבני, מה שהכי עניין אותנו, בבלוודאר, היה לדעת מה יקרה אם יצליח לגרום לאחותו לעבור מעל המעקה (זהו מחסום העץ שמונע נפילה לתהום).

C'est quand Franck, mon mari, a voulu parler aux enfants des arbres et des plantes sur le chemin. Mon fils a dit : Bon, on y va ? Ma fille a dit, sans aucun rapport avec le sujet : Merde, y a pas d'Wifi ici.

Manifestement, le cours de botanique de mon mari n'est pas si intéressant qu'il semble le penser.

Le clou du spectacle (ça veut dire le moment le plus intéressant), pour les enfants mais aussi pour nous, a été le belvédère. Un belvédère, c'est comme une terrasse en hauteur de laquelle on a une très belle vue. Et c'est vrai que c'était magnifique de voir les montagnes autour et en face, et le grand lac bleu dans la vallée. Ma fille a même dit : "Oh, c'est joli". Avant d'ajouter : "Mais bon, on a déjà vu la même chose l'autre jour, quand on était à Grenoble."

Ce à quoi j'ai répondu :

À Grenoble ? Mais on est resté en ville toute la journée !

Ben oui, mais on pouvait voir la montagne à chaque coin de rue. Celle avec les bulles (les bulles, c'est le nom donné au téléphérique).

Tu veux parler de la Bastille.

Oui.

Oui, enfin, la Bastille c'est nettement moins haut que le Revard, et surtout on était en ville. Là, on a une vue de haut. C'est quand même plus impressionnant.

Ouais, si tu le dis.

Et regarde le lac ! C'est beau, non ?

Oui, c'est comme le lac qu'on a vu à Grenoble.

Un lac à Grenoble ?

Ben oui, sur la route. A côté de l'autoroute. On a longé un lac.

Heu... ouais. Le plan d'eau. Enfin, ce plan d'eau est quand même bien plus petit que le lac du Bourget...

Ouais, enfin, on peut s'y baigner, quoi.

Donc c'est la même chose.

Sans commentaires.

Quant à mon fils, ce qui l'a surtout intéressé, au Belvédère, c'était de savoir ce qui arriverait s'il réussissait à faire passer sa sœur par-dessus la rambarde (c'est la barrière en bois qui empêche de tomber dans le vide).

במכונית, בדרך חזרה, בין ההרים הירוקים והכפרים הפרחוניים הקטנים, אמרה לי בת: מה דעתך שנלך
- MacDo Drive לפני שנחזור?

בקיצור, זה עדיין לא זה.

אבל בואו נהיה כנים. גם אני לא אהבתי טיולים בטבע כשהייתי קטנה. גם אני תמיד רציתי לדעת את המטרה של הנסיעה. כשלמעשה לא הייתה מטרה. או ליתר דיוק אם כן, מטרה אחת בלבד, ההליכה, לצאת קצת לאוויר הצח, לצאת החוצה, לנשום אוויר נקי יותר. אני, הייתי צריכה מטרה אמיתית, אז ההורים שלי היו צריכים להמציא משהו. היום אנחנו הולכים לאסוף פטריות. היום נראה אם יש שם אוכמניות כבר. היום אנחנו נוסעים לאגם בהרים כדי לראות אם המים באמת קרים. היום אנחנו הולכים להגיד שלום לחמורים באחו.

אז, כילדה, לא אהבתי במיוחד את ההרים. העדפתי הרבה את העיר. והכי חשוב, לא התרגשתי (S'EXTASIER, זה כשאומרים "וואו, אה, אה!") בכל פעם שראיתי פרח צהוב קטן. אולי זה בגלל שלקחתי את הנופים האלה כמובנים מאליהם. כיום, אני לא גרה רחוק, בליון, אבל אני אוהבת לצאת לטיולים בהרים כשאני חוזרת להוריי. כי אני מתגעגעת לזה. כנראה כי ההרים כבר אינם בחיי היומיום שלי.

חברתי סלין נולדה בפריז ובילתה שם את כל ילדותה, כך שמבחינת טבע היא מכירה את גני העיר ואת BOIS DE BOULOGNE. היא אמרה לי לאחרונה שהיא מרגישה קצת בורה לגבי הטבע. בנו גדל והתחיל לשאול אותה שאלות כמו: "מה זה העץ הזה?" איך קוראים לפרח הזה? האם אפשר לאכול את הפרי הזה מהעץ? "ולמעשה היא לא יודעת מה להגיד. אז היא מרגישה קצת טיפשה. הצעתי לה להוריד אפליקציה. שכחתי את שמה, אבל אני יודעת שזה קיים. מצלמים את העץ או הצמח, והאפליקציה נותנת לנו את כל המידע: השם, היכן הוא גדל, אם הוא אכיל (כלומר אם נוכל לאכול אותו) וכו'.

Dans la voiture, sur le chemin du retour, entre les montagnes vertes et les petits villages fleuris, ma fille m'a dit : Et si on passait au MacDo Drive avant de rentrer ?

Bref, c'est pas gagné.

Mais soyons honnête. Moi non plus je n'aimais pas beaucoup les promenades dans la nature quand j'étais petite. Moi aussi je voulais toujours connaître le POURQUOI de la balade. Alors qu'en fait il n'y avait pas de but. Ou plutôt si, un seul but, celui de marcher, de s'aérer, de sortir, de respirer un air plus pur. Moi, j'avais besoin d'un vrai but, alors mes parents devaient inventer quelque chose. Aujourd'hui, on va ramasser des champignons. Aujourd'hui, on va voir s'il y a déjà des myrtilles. Aujourd'hui, on va marcher jusqu'au lac de montagne pour voir si l'eau est vraiment froide. Aujourd'hui, on va aller dire bonjour aux ânes qui sont dans le pré.

Donc, enfant, je n'aimais pas particulièrement la montagne. Je préférais de loin la ville. Et surtout je ne m'extasiais pas (s'extasier, c'est quand on dit "waouh, oh, ah !!") chaque fois que je voyais une petite fleur jaune. C'est peut-être parce que je considérais ces paysages comme acquis. Aujourd'hui, je n'habite pas très loin, à Lyon, mais j'adore aller faire des balades en montagne quand je retourne voir mes parents. Parce que ça me manque. Sans doute parce que les montagnes ne sont plus dans mon quotidien.

Ma copine Céline est née à Paris et y a passé toute son enfance, donc côté nature, elle connaît surtout les parcs de la ville et le bois de Boulogne. Elle me disait récemment qu'elle se sentait un peu ignorante à propos de la nature. Son fils grandit et commence à lui poser des questions du genre "C'est quoi, cet arbre ? Comment elle s'appelle, cette fleur ? Ce fruit, sur l'arbre, on peut le manger ?" Et en fait elle ne sait pas quoi répondre. Alors elle se sent un peu stupide. Je lui ai suggéré de télécharger une application. J'ai oublié son nom, mais je sais que ça existe. On prend l'arbre ou la plante en photo, et l'appli nous donne

toutes les infos : le nom, où ça pousse, si c'est comestible (ça veut dire si on peut le manger) etc.

Mais j'avais surtout envie de dire à Céline : "Profites-en ! Dans quelques années, tu devras le traîner pour faire une promenade avec toi !"

אבל יותר מכל רציתי לומר לסלין: "תהני! בעוד כמה שנים, תצטרכי לגרור אותו כדי שהוא יטייל איתך!"

* * *

* * *

טוב, אולי נדבר על אוצר מילים? הפעם, אני לא מתכוונת לתת לכם רשימת מילים לתיאור נוף. במקום זאת, אזכיר לכם כמה פעלים וביטויים בהם השתמשתי בפרק זה.

Bon, et si on parlait vocabulaire ? Cette fois-ci, je ne vais pas vous faire une liste des mots pour décrire un paysage. Je vais plutôt vous rappeler quelques verbes et expressions que j'ai utilisés dans cet épisode.

אנו משתמשים בביטוי "UNE FOIS N' EST PAS COUTUME" ופירושו "באופן יוצא דופן" או "לשם שינוי".
לשם שינוי, התחלתי את הפרק בדיאלוג.

On utilise l'expression "une fois n'est pas coutume" pour dire "de manière exceptionnelle" ou "exceptionnellement".
Une fois n'est pas coutume, j'ai commencé l'épisode par un dialogue.

מתבגר הוא נער צעיר בן 12 עד 18. לנערה אומרים ADOLESCENTE. אבל לעתים קרובות אנו מקצרים את המילה ואומרים ADO, ADOS. התקופה נקראת גיל ההתבגרות.

Un adolescent c'est un jeune garçon qui a entre 12 et 18 ans environ. Pour une fille, on dit une adolescente. Mais on raccourcit souvent le mot et on dit un ado, une ado, les ados. La période s'appelle l'adolescence.

Et donc, mon fils et ma fille sont des ados.

ובכן, בני ובתי הם מתבגרים.

SENTIER (שביל) הוא שביל הררי.
הלכנו להרים וטיילנו בשביל.

Un sentier, c'est un chemin en montagne.
Nous sommes allés en montagne et nous avons fait une promenade sur un sentier.

בלוודר הוא כמו מרפסת, בנויה גבוהה המשקיפה על נוף יפה.
התפעלתי מהנוף מהבלוודר.

Un belvédère, c'est comme un balcon, une terrasse, construit en hauteur et qui offre une belle vue.
J'ai admiré le paysage depuis le belvédère.

SANS AUCUN DOUTE | SANS DOUTE תבלבלו בין השניים! SANS DOUTE פירושו כנראה (אני יודעת, זה מוזר, אבל זה ככה). SANS AUCUN DOUTE (ללא ספק) פירושו שאין ספק בכלל.

Sans doute et sans aucun doute. Ne confondez pas les deux ! Sans doute veut dire probablement (je sais, c'est bizarre, mais c'est comme ça). Sans aucun doute veut dire qu'il n'y a pas du tout de doute.
Si vous avez des enfants adolescents, vous savez sans doute de quoi je parle.

אם יש לכם ילדים בגיל העשרה, אתם בטח יודעים על מה אני מדברת.

S'émerveiller et s'extasier sont deux verbes pour parler de quelque chose qu'on admire et qui nous étonne en même temps.
Quand j'étais petite, je ne m'extasiais pas chaque fois que je voyais une petite fleur jaune.

להיות מופתע ולהתפעם הם שני פעלים כדי לדבר על משהו שאנו מעריצים וממדהים אותו בו זמנית. כשהייתי קטן לא התרגשתי בכל פעם שראיתי פרח צהוב קטן.

AGGLOMERATION היא המכלול המורכב מעיר ומכל העיירות הקטנות שסביבה.
לדוגמא, אנו מדברים על AGGLOMERATION GRENOBLOISE, אשר כוללת את גרנובל והעיירות הקטנות המקיפות אותה.

להרתיע מישהו פירושו להסיר ממנו את הדחף לעשות משהו. אפשר גם SE DECOURAGER (להתייאש), לאבד את המוטיבציה לעשות משהו. אני מקווה שמה שאמרת לא מרתיע אתכם מביקור באזור!

AU FINAL (בסופו של דבר) הוא מילה נרדפת ל"בסוף". אפשר גם לומר "לסיים".

RONCHONNER, זה כשאתם ממלמל משהו לא מובן כי הוא עצבני או במצב רוח רע.
בדרך כלל, הילדים שלי ממלמלים כשהם באים לטייל איתנו.

גולת הכותרת: כך קוראים לחלק הטוב ביותר בהצגה, הרגע המוצלח ביותר. אפשר גם להשתמש בביטוי "גולת הכותרת של הלילה" כדי להתייחס לפעילות או לרגע שהיה יוצא דופן והפך את הלילה להצלחה.
גולת הכותרת, לילדים אבל גם לנו, הייתה הבלוודר.

סיימנו עם אוצר המילים, והפרק מגיע לסיומו. אשמח לדעת אם גם אתם אוהבים לטייל בטבע. ובאילו סוגי נופים גדלת. האם זה שטוח או הררי אצלכם? האם יש גבעות, יערות? האם לח או יבש? אתם גרים ליד אגם, ים, אוקיינוס? החופים עם חלוקי נחל או חול, או אולי סלעים? ספרו לי הכל בתגובות!

Une agglomération c'est l'ensemble composé par une ville et toutes les petites villes autour.
On parle par exemple de l'agglomération grenobloise qui comprend donc Grenoble et les petites villes qui l'entourent.

Décourager quelqu'un veut dire ôter à quelqu'un l'envie de faire quelque chose. On peut aussi se décourager, perdre sa motivation à faire quelque chose.
J'espère que ce que je viens de dire ne va pas vous décourager de venir visiter la région !

Au final est un synonyme de finalement. On peut aussi dire "pour finir".

Ronchonner, c'est quand une personne dit quelque chose très bas, de manière incompréhensible, parce qu'il est énervé ou de mauvaise humeur.
En général, mes enfants ronchonnent quand ils viennent en promenade avec nous.

Le clou du spectacle : c'est comme ça qu'on appelle la meilleure partie d'un spectacle, le moment le plus réussi. On peut aussi utiliser l'expression "le clou de la soirée" pour parler de l'activité ou du moment qui était exceptionnel et qui a fait de cette soirée un succès.
Le clou du spectacle, pour les enfants mais aussi pour nous, a été le belvédère.

C'est fini pour le vocabulaire, et l'épisode touche à sa fin. J'aimerais bien savoir si vous aussi vous aimez faire des promenades dans la nature. Et dans quels types de paysages vous avez grandi. Chez vous, c'est plat ou montagneux ? Il y a des collines, des forêts ? C'est humide ou plutôt sec ? Vous habitez près d'un lac, d'une mer, d'un océan ? Les plages sont avec des galets ou du sable, ou peut-être des rochers ? Racontez-moi tout ça dans les commentaires !

Creative Commons Attribution - NonCommercial - NoDerivatives 4.0 International License